

مطالعه تشریحی تعدادی از گونه‌های *Silene L. Sect. Auriculatae*

(Caryophyllaceae) در سطح جمعیت در ایران

عباس قلی پور^{۱*}، فاطمه رحیمی پاشاکلانی^۱ و فرشید معماریانی^۲

^۱ تهران، دانشگاه پیام نور، گروه زیست‌شناسی

^۲ مشهد، دانشگاه فردوسی مشهد، پژوهشکده علوم گیاهی، گروه گیاه‌شناسی

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۲/۱۶ تاریخ دریافت: ۹۳/۱۲/۳۱

چکیده

با ۳۶ گونه شامل ۲۲ گونه انحصاری مهم ترین بخش *Silene Sect. Auriculatae* منظور توصیف خصوصیات تشریحی ساقه و برگ و ارزیابی اهمیت تاکسونومیک آن در گونه‌های *S. renzii* و *S. sojakiae* و *S. gertraudiae* و *S. nizvana* و *S. rhynchocarpa* و *S. persica* و *S. parjumanensis* و *S. microphylla* سطح جمعیت در ایران انجام شد. ۱۹ صفت کم و کیفی ساقه و ۲۵ صفت برگ از ۵ اسلامید برای هر جمعیت اندازه گیری و تغییر پذیری آنها بین گونه‌ها بررسی شدند. تاکسون های مطالعه شده به واسطه صفات تشریحی، ضخامت کوتیکول، ابعاد سلول اپیدرم، ضخامت پارانشیم پوست، موقعیت کریستال، قطر کریستال، ضخامت لایه اسکلرانتیم، تعداد دستجات آوندی، نحوه آرایش آوند چوب آبکش نسبت به هم، ضخامت لایه آوند چوب، ضخامت لایه آوند آبکش، قطر مغز و ضخامت مزوویل از یکدیگر قابل تفکیک می باشدند. نتایج این پژوهش، یافته‌های حاصل از مطالعات ریخت شناسی مبنی بر عدم حضور *S. rhynchocarpa* در ایران، ابهام در نامگذاری تاکسونهای فروگونه‌ای *S. renzii* و تفکیک جمعیت یزد از جمعیت سمنان *S. microphylla* را تایید نمود.

واژه‌های کلیدی: *Silene*, خصوصیات تشریحی، کریستال، ایران

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۳۳۰۳۳۲۴۳، پست الکترونیکی: Abbas.gholipuor@gmail.com

مقدمه

شبه درختچه‌ای و بن ساقه کمی چوبی، کاسه بلند و گوشک رشد یافته، از کرکهای غده ای پوشیده شده اند (۵). شناسایی و نامگذاری علمی تاکسون های مربوط به بخش *Auriculatae* در ایران بر اساس خصوصیات ریخت شناسی با فلور ایرانیکا، تنها منبع علمی در این زمینه بسیار دشوار و گاهی غیر ممکن است (۵).

S. renzii Melzh. بر اساس نمونه ای جمع آوری شده از کوه آهنگران در سال ۱۹۸۵ معرفی شده و در فلور ایرانیکا *S. renzii* Var. ذکر گردیده است (۹ و ۱۳). اخیراً *khorassanica* Nejati, Joharchi & F.Ghahremani به

Silene L. بزرگترین جنس تیره میخک (Caryophyllaceae) با حدود ۷۰۰ گونه در جهان است. ۱۱۰ گونه از این جنس در محدوده جغرافیایی ایران می رویند که ۳۶ گونه آن انحصاری ایران بوده و دیگر گونه ها علاوه بر ایران در عراق، سوریه، ترکیه، افغانستان، پاکستان، شرق مدیترانه و اروپا پراکنش دارند (۶، ۷، ۸). ۱۲ گونه های این جنس در ۲۱ بخش توزیع شده اند که *Silene sect. Auriculate* Boiss. با ۳۶ گونه شامل ۲۲ گونه انحصاری مهم ترین بخش این جنس در ایران است (۱۳). گیاهان چندساله این بخش با فرم رویشی پشته ای-

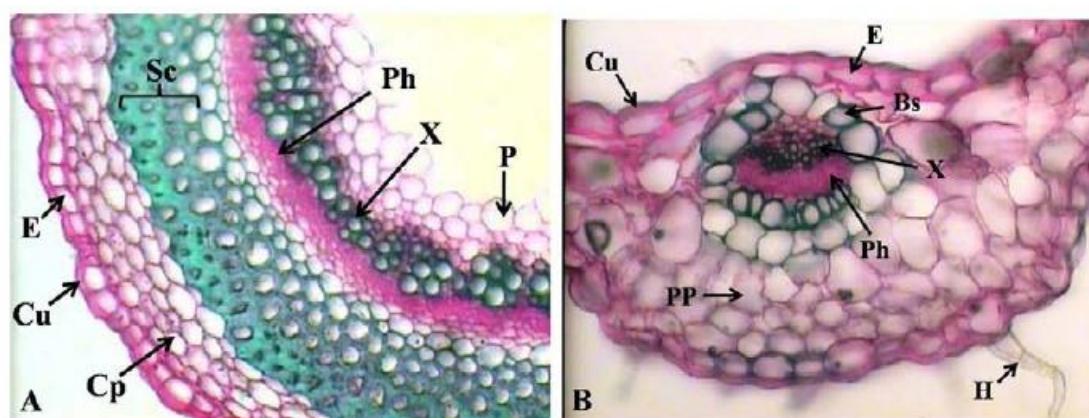
مطرح شده در مورد تاکسونومی گونه‌های این جنس در ایران، در این پژوهش ویژگی‌های تشریحی ساقه و برگ ۸ گونه *Silene sect. Auriculatae* در سطح جمعیت در ایران به منظور توصیف خصوصیات تشریحی، تعیین اهمیت تاکسونومیکی صفات تشریحی و بررسی روابط تاکسون ها بر اساس آن در سطح جمعیت مطالعه شدند.

مواد و روشها

ساختار تشریحی ساقه ۱۲ جمعیت و برگ ۱۲ جمعیت از گونه ۸ *Silene sect. Auriculatae* مطالعه شد (جدول ۱).

نمونه‌های گیاهی در هر باریوم دانشگاه‌های پیام نور ساری و فردوسی مشهد نگهداری می‌شوند. نمونه‌های ساقه و برگ از میانگره سوم هر گیاه انتخاب و در محلول تثبیت کننده گلیسرین - الکل (۴۰-۶۰) به مدت ۲۴ ساعت تثبیت شدند. پس از آبگیری با اتانول ۷۰ درصد، به روش دستی برش‌های عرضی مناسب تهیه و با روش مضاعف با کارمن زاجی و سیز متیل رنگ آمیزی شدند. پس از مشاهده اسلامیدهای تهیه شده با میکروسکوپ نوری در بزرگنمایی مختلف، عکس‌های مناسب با دوربین دیجیتال JVC مدل TK-C1380E تهیه شد. ۱۹ صفت تشریحی کمی و کیفی ساقه و ۲۵ صفت برگ اندازه گیری شدند (شکل ۱).

عنوان واریته ایی جدید از این گونه و *S. parjumanensis* Podlech به عنوان گزارشی جدید به فلور ایران معرفی شده اند (۹). مطالعه انجام شده بر اساس داده‌های ریخت شناسی، وجود تاکسون‌های مستقل *S. parjumanensis*، *S. renzii* Var. *renzii* و *S. renzii* Var. *khorassanica* مورد تردید قرار داد (۱). مطالعه ریخت شناسی صورت گرفته بر روی جمعیت‌های مختلف *S. microphylla* Boiss.، تفاوت زیاد جمعیت سمنان این گونه را از نمونه تیپ نشان داد (۱). بررسی‌های ریخت شناسی جمعیت *S. rhynchocarpa* Boiss. و *S. persica* Boiss. مقایسه نمونه ایرانی *S. rhynchocarpa* با نمونه تیپ حضور این گونه را در ایران مورد تردید قرار داده است (۱). بنابراین بر اساس داده‌های موجود رده بندی تاکسون های مورد مطالعه در این پژوهش مورد بحث می‌باشد. تاکنون مطالعات تشریحی محدودی در تعدادی از گونه‌های این جنس از جمله *S. schafii* Gmel. Jun. ex Hohen. و *S. palinotricha* Fenzl ex Boiss. در ایران صورت گرفته که نتایج حاصل از این پژوهش‌ها نشان داد که صفات تشریحی دارای ارزش افتراقی بوده و در اصلاح رده بندی گونه‌های این جنس مفید است (۲، ۴، ۱۰، ۱۴). با توجه به مسائل

شکل ۱. صفات تشریحی مطالعه شده: A. ساقه و B. برگ. معنف‌ها: Cu. Cuticle, E. Epidermis, Cp. Cortex parenchyma, P. Pith, Sc. Sclerenchyma, Ph. Phloem, X. Xylem, PP. Palisade parenchyma, H. Hair and Bs. Bundle sheath.

جدول ۱ تاکسون‌های مطالعه شده، کد تاکسون‌ها و اطلاعات هریاریوس.

شاخص هریاریوس	آدرس، ارتفاع، تاریخ جمع آوری و نام جمع آوری کننده	کد تاکسون	تاکسون
خراسان شمالی، کیلومتر ۳۴ غرب حاجمر، جاده ذرق به سمت دوراهی شاهروود - گلستان، ۰۰۰۸/۴/۲۳، ۱۲۶۴ متر، جوهرچی و زنگوشی.	خراسان شمالی، کیلومتر ۳۴ غرب حاجمر، جاده ذرق به سمت دوراهی شاهروود - گلستان، ۰۰۰۸/۴/۲۳، ۱۲۶۴ متر، جوهرچی و زنگوشی.	GerK	<i>S. gertraudiae</i> Melzh.
SPNH-386	مسنان، جاده سمنان به فیروزکوه، سرخه، ۰۰۰۷/۶/۲، ۱۲۸۴ متر، قلی پور.	GerS	<i>S. gertraudiae</i> Melzh.
SPNH-440	مسنان، جاده سمنان به فیروزکوه، گنداب، ۰۰۰۷/۶/۲، ۲۱۴۰ متر، قلی پور.	MicS	<i>S. microphylla</i> Boiss.
3367	بزد، تفت، ده بالا، شیرکوه، ۰۰۱۰/۵/۱۵، ۲۰۱۰ متر، دهقانی.	MicY	<i>S. microphylla</i> Boiss.
SPNH-441	مسنان، جاده سمنان به فیروزکوه، ۰۰۰۷/۶/۲، ۱۸۲۵ متر، قلی پور.	NizS	<i>S. nizvana</i> Melzh.
47473	خراسان جنوبی، غرب قاین، تجن، ۰۰۱۰/۵/۴، ۲۰۲۵ متر، جوهرچی و نجاتی.	ParJ	<i>S. parjumanensis</i> Podlech
SPNH-475	کهکلیله و ببر احمد، یاسوج، سی سخت، دنا، ۰۰۰۸/۷/۲۸، ۳۲۰۰ متر، قلی پور.	Per5	<i>S. persica</i> Boiss.
SPNH-476	چهار محال و بختیاری، گندمان، مورچگان، سیزکوه، ۰۰۰۶/۷/۱۷، ۲۰۰۶ متر، قلی پور.	Per6	<i>S. persica</i> Boiss.
SPNH-477	اصفهان، سیمیر به شهرضا، مهر گرد، نرمد، ۰۰۰۷/۷/۱۸، ۲۶۳۰ متر، قلی پور.	Per7	<i>S. persica</i> Boiss.
43471	خراسان جنوبی، غرب قاین، تجن، ۰۰۱۰/۵/۴، ۲۰۲۵ متر، جوهرچی و نجاتی.	RenK	<i>S. renzii</i> Melzh. Var. <i>khorassanica</i> Nejati, Joharchi & Ghahremani
43215	خراسان جنوبی، غرب قاین، سخره‌های جنوبی مشرف به استخر آب تجن، ۰۰۰۹/۶/۲۱، ۲۰۰۰ متر، جوهرچی و زنگوشی.	RenR	<i>S. renzii</i> Melzh. Var. <i>renzii</i>
SPNH-500	کهکلیله و ببر احمد، یاسوج، سی سخت، دنا، ۰۰۰۸/۷/۲۸، ۲۲۰۰ متر، قلی پور.	Rhyk	<i>S. rhynchocarpa</i> Boiss.
SPNH-568	مسنان، سمنان به فیروزکوه، گنداب، ۰۰۰۷/۶/۲، ۲۱۴۰ متر، قلی پور.	SojG	<i>S. sojakii</i> Melzh.
SPNH-567	مسنان، فولاد محله، پرور، هیکوه، ۰۰۰۷/۷/۱۳، ۲۷۸۰ متر، قلی پور.	SojP	<i>S. sojakii</i> Melzh.

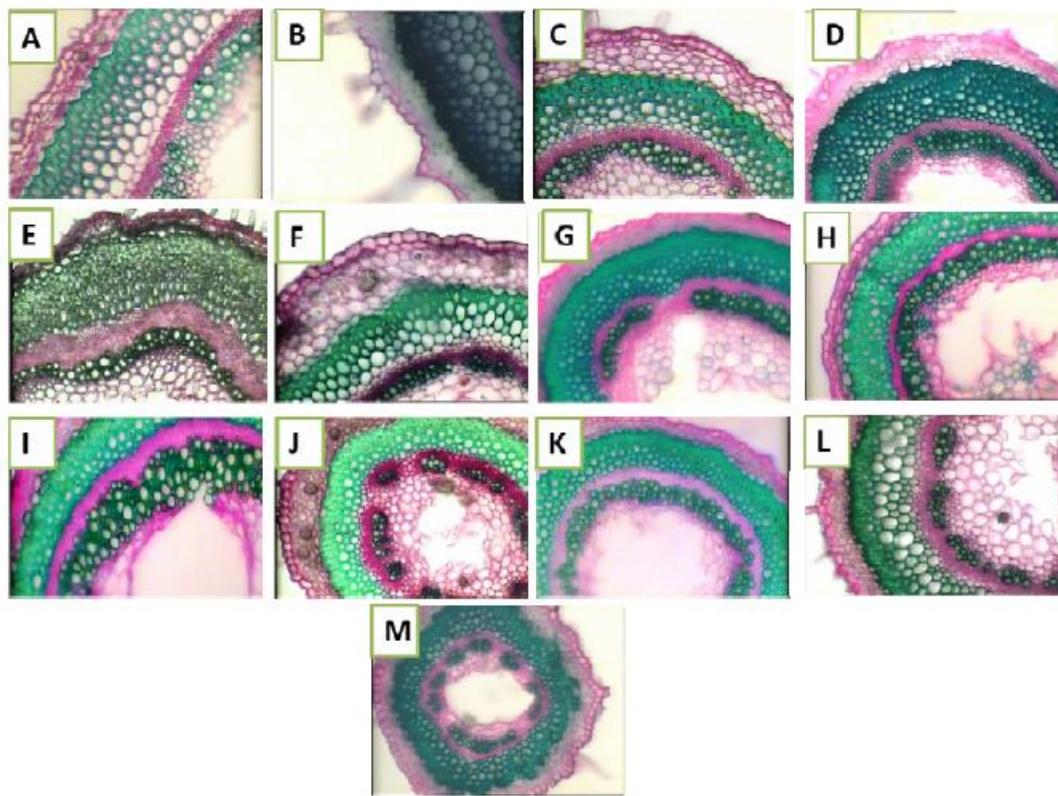
جمعیت سیز کوه *S. persica* متغیر است (شکل ۲، M و I). در جمعیت خراسان شمالی *S. gertraudiae*, *S. renzii*, *S. gertraudiae* Var. *khorassanica* و *S. parjumanensis* Var. *khorassanica* و جمعیت نرمد کریستال در پارانشیم پوست و مغز و در سایر تاکسون‌های مطالعه شده فقط در سلول‌های پارانشیم مغز وجود دارد (شکل ۲). ضخامت پارانشیم پوست از ۲۲/۸۱ میکرومتر در جمعیت پرور *S. Sojakii* تا ۹۲/۸۸ میکرومتر در *S. parjumanensis* متغیر است (شکل ۲، M و F). در ساختار درونی ساقه بافت اسکلرانشیم بصورت لایه ای پیوسته در جهت داخلی ناحیه پوست وجود دارد. ضخامت لایه اسکلرانشیم از ۷۸/۰۱ میکرومتر در جمعیت سیز کوه *S. persica* تا ۲۱۴/۲۶ در *S. nizvana* متغیر است (شکل ۲، E). تعداد دستجات آوندی در تاکسون‌های مطالعه I و E) شده متغیر می‌باشد.

نرم افزار Image tool ver 3 برای اندازه گیری صفات کمی مورد استفاده قرار گرفت. صفات به صورت دو حالت و چندحالت کدگذاری شده و برای صفات کمی از میانگین اندازه گیری‌ها در جمعیت‌ها استفاده شد. روش‌های مختلف آنالیز خوشای با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ برای تعیین روابط تاکسون‌های مطالعه شده به کار گرفته شد.

نتایج

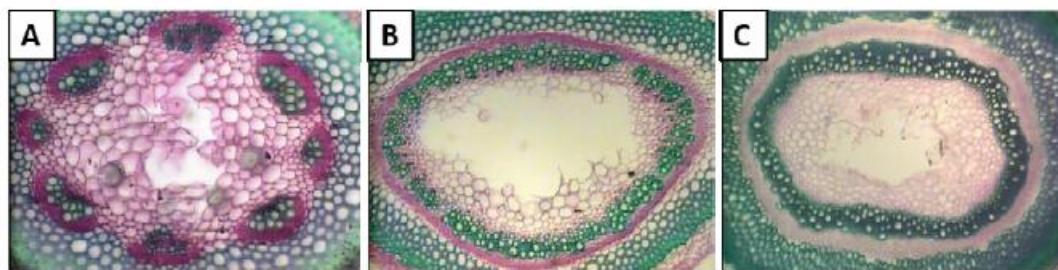
۱۲ صفت از ۱۹ صفت تشریحی ساقه، بین جمعیت‌های مطالعه شده گوناگونی نشان دادند (جدول ۲ و شکل ۲). ایدئوم یک ردیفی با سلول‌های مستطیلی، در تمام گونه‌ها به جز *S. parjumanensis* در سطح ساقه از کرک‌های ساده و غده‌ای پوشیده شده است. ضخامت کوئیکول از ۵/۰۴ میکرومتر در جمعیت پرور *S. sojakii* تا ۱۰/۳۸ در

جدول ۲- مشهادات شرکتی های مدنظر کنندگان ساده در پژوهشیت های مطالعه شده، واحد اندازه گیری مکث و مدت، علاوه انتشاریت آنها بر اساس جدول ۱

شکل ۲ برش عرضی ساقه در تاکسون های مطالعه شده (100X).

A جمعیت خراسان شمال. B جمعیت سرخه. C جمعیت یزد.
S. microphylla. *S. gertraudiae* A
S. persica. G *S. parjumanensis*. F *S. nizvana*. E *S. microphylla* D
S. renzii Var. *khorassanica*. J جمعیت سبزکوه. I *S. persica* H
S. sojakii. M جمعیت گنداب. L *S. rhynchocarpa* K جمعیت پرور.

شکل ۳ نحره آرایش آوند چوب و آبکش: A منفصل (40X). B چوب منفصل آبکش. C منفصل.

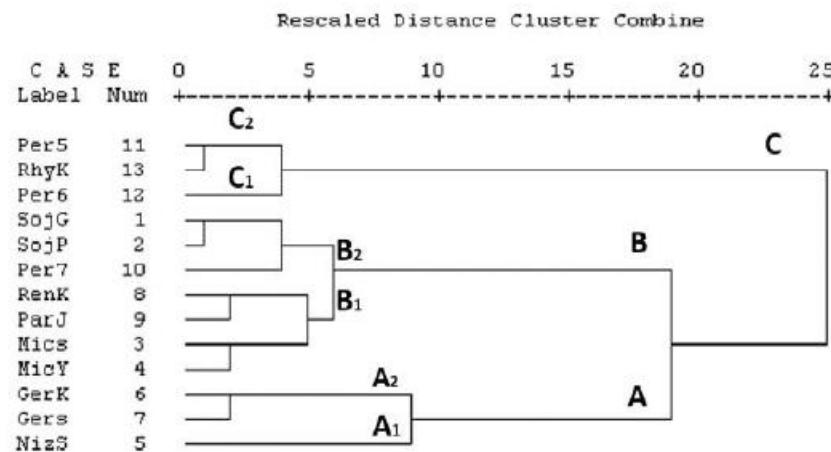
روش های مختلف تجزیه خوشه ای بر اساس داده های تشریحی ساقه، نتایج مشابهی را در مورد روابط بین جمعیت های مطالعه شده نشان داده که نتایج حاصل از روش WARD ارائه می شود (شکل ۴). جمعیت های مطالعه شده در ۳ خوشه اصلی A، B و C توزیع شده اند.

سه تیپ از نحره آرایش آوند چوب و آبکش در تاکسون های مطالعه شده شامل حالت منفصل، منفصل و آوند چوب منفصل-آوند آبکش منفصل مشاهده شد (جدول ۲ و شکل های ۲ و ۳).

S. renzii var. *khorassanica* و *S. parjumanensis* و زیرخوش دوم شامل جمعیت نرمه *S. persica* و جمعیت (C) های *S. sojakii* می‌باشد. در خوش اصلی سوم (C) جمعیت سی سخت گونه *S. persica* و *S. rhynchocarpa* بیشترین شباهت را به یکدیگر نشان دادند.

خوش اصلی اول (A) شامل گونه‌های *S. nizvana* و *S. gertraudiae* می‌باشد. در این خوش موقیت جدایانه ای را نسبت به جمعیت های *S. gertraudiae* نشان می‌دهد. خوش اصلی دوم (B) به دو زیرخوش *B₁* و *B₂* تقسیم بندی می‌گردد. زیرخوش *S. microphylla* اول شامل جمعیت های

Dendrogram using Ward Method

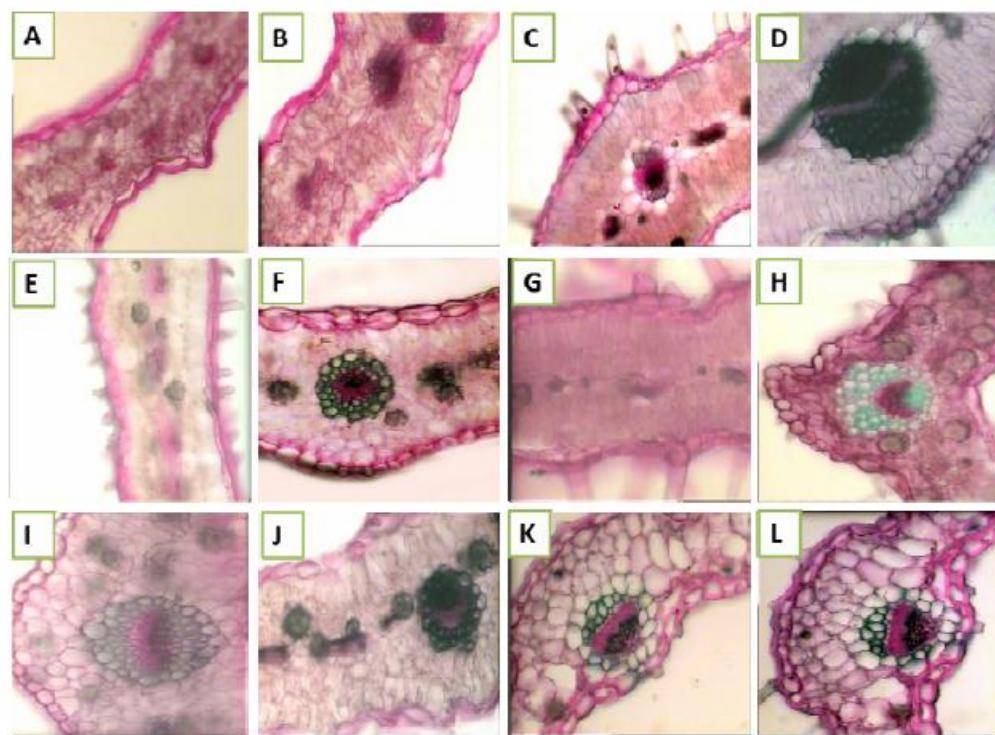

شکل ۴. دندروگرام حاصل از آنالیز خوش‌ای تاکسون‌های مطالعه شده با روش Ward بر اساس داده‌های تشریحی ساقه.

شده دستجات آوندی رگبرگ میانی از نوع کولترال بوده، توسط لایه ای اسکلرانتیمی در سطح بیرونی احاطه می‌شود. ضخامت بافت آوند آبکش از ۱۷/۳۵ میکرومتر در جمعیت خراسان شمالی *S. gertraudiae* تا ۳۰/۷۹ میکرومتر در *S. rhynchocarpa* و قطر آوند چوب از ۵۱/۵۱ میکرومتر در *S. parjumanensis* تا ۳۰/۸۴ میکرومتر در جمعیت سرخه *S. gertraudiae* متغیر است (شکل ۵).

دندروگرام حاصل از تجزیه خوش‌ای جمعیت های مطالعه شده بر اساس ویژگیهای تشریحی برگ به روش WARD در شکل ۶ ارائه شده است.

از ۲۵ صفت تشریحی برگ، ۱۱ صفت بین جمعیت های مطالعه شده گوناگونی نشان دادند (جدول ۲ و شکل ۵). ایدرم فرقانی و تحثانی تک لایه، با سلول های مستطیلی شکل در تمام گونه‌ها به جز *S. parjumanensis* دارای کرک های ساده و غده ای هستند. ضخامت کوتیکول از ۱۶/۷ میکرومتر در *S. renzii* Var. *renzii* تا ۵۵/۱۲ میکرومتر در جمعیت سرخه *S. gertraudiae* متغیر است (شکل ۵، I و B). مزوپل از تیپ ایزولترال بوده، کریستانل از نوع دراس با ابعاد متغیر از ۴۰/۱ میکرومتر در *S. nizvana* تا ۸۳/۷۹ میکرومتر در جمعیت سرخه *S. gertraudiae* در بین سلول های پارانشیم نرده ای دیده می‌شود (شکل ۵، E و B). در تمام تاکسون های مطالعه

شکل ۵ برش عرضی بهنگ برگ در تاکسون های مطالعه شده (100X).

S. microphylla D جمعیت خراسان شمالی. S. microphylla C جمعیت سرخه. S. gertraudiae A جمعیت سمنان. S. gertraudiae B جمعیت برد. S. persica E جمعیت سمنان. S. parjumananensis F. S. nizvana G جمعیت سبز کوه. S. sojakai L جمعیت گنداب. S. sojakai K. S. rhynchocarpa J. S. renzii Var. renzii I. S. renzii Var. khorassanica H جمعیت پرور.

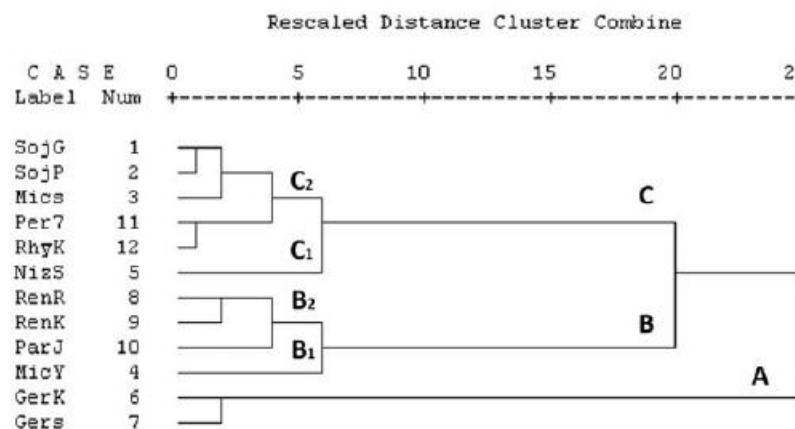
جدول ۳ صفات تشرییع منایپر کننده برگ در جمعیت های مطالعه شده، واحد اندازه گیری میکرومتر، علائم اختصاری بر اساس جدول ۱.

Taxon/Character	صفحات									
	آوند آیش	آوند چوب	بيانی	رگبرگ	سلول نرده	فرزده	کرمیال	مزوفل	ایدرم	کوتیکول
SojG	۴/۰۴	۳۴/۹۷	۱۶/۶۵	۲۸۷/۳۵	۵۳/۴۳	۵۹/۷۵	۲۴/۳۱	۱۰۵/۰۲	۹۰/۵۰	۳۲/۸۰
SojP	۱۱/۵۶	۳۷/۲۶	۱۸/۶۰	۲۳۷/۴۹	۴۳/۹۵	۵۳/۴۴	۲۲/۱۹	۱۲۶/۶۶	۷۶/۰۴	۳۱/۲۳
Mics	۱۰/۶۱	۳۵/۳۸	۲۲/۴۹	۲۷۵/۰۳	۴۰/۷۱	۴۹/۰۲	۱۷/۰۷	۱۲۵/۰۱	۸۹/۶۹	۳۸/۰۶
MicY	۷/۴۰	۲۸/۲۹	۱۳/۳۸	۳۱۶/۳۰	۵۸/۸۱	۵۱/۷۷	۱۰/۷۱	۲۰۱/۷۲	۱۸۶/۴۰	۳۷/۰۸
NizS	۷/۶۸	۱۴/۳۹	۱۱/۳۰	۱۹۶/۰۲	۴۰/۰۱	۴۱/۲۲	۲۱/۳۵	۷۸/۶۹	۷۲/۰۷	۴۷/۹۱
GerK	۸/۸۱	۳۸/۵۶	۱۶/۷۸	۲۲۷/۴۵	۵۶/۵۶	۵۶/۶۵	۲۱/۱۳	۲۶۲/۴۶	۲۳۸/۶۴	۵۱/۱۹
GerS	۱۲/۵۵	۳۶/۷۹	۱۶/۵۷	۲۵۸/۵۰	۷۴/۸۳	۵۹/۷۳	۲۳/۱۱	۲۷۷/۱۱	۲۵۶/۳۱	۵۱/۵۱
RenR	۷/۱۶	۴۵/۳۴	۲۸/۲۲	۳۸۹/۱۸	۶۲/۴۴	۵۹/۱۴	۱۹/۰۹	۱۹۸/۰۷	۱۸۸/۹۸	۳۴/۰۹
RenK	۸/۱۶	۴۲/۰۴	۲۵/۴۴	۳۳۰/۲۸	۶۱/۰۶	۵۲/۰۵	۱۸/۹۲	۲۰۱/۹۶	۲۳۴/۰۹	۳۳/۹۳
ParJ	۷/۳۴	۴۴/۲۱	۲۴/۳۲	۲۵۶/۸۹	۶۲/۶۱	۴۸/۴۰	۱۹/۹۴	۱۶۰/۴۸	۱۵۶/۰۱	۳۰/۸۴
Per7	۱۰/۸۰	۳۵/۰۳	۱۷/۷۴	۲۴۱/۳۷	۴۹/۰۶	۵۱/۷۶	۱۵/۴۱	۱۴۸/۸۳	۱۳۵/۲۰	۳۷/۸۴
RhyK	۴/۹۰	۳۷/۵۲	۱۶/۴۳	۲۱۷/۵۶	۴۰/۰۱	۵۸/۶۰	۱۵/۴۹	۱۳۰/۰۵	۱۲۹/۲۶	۳۸/۶۴

است. خوش اصلی سوم (C) به ۲ زیرخوشه C_1 و C_2 تقسیم بندی می‌گردد، در زیرخوشه اول گونه *S. nisvana* قرار گرفته که موقعیتی جداگانه نسبت به گونه‌های زیرخوشه دوم دارد. زیرخوشه دوم شامل *S. persica*, *S. sojakii*, *S. rhynchocarpa* و جمعیت سمنان است (شکل ۶).

در مجموع جمعیت‌های مطالعه شده در ۳ خوش اصلی A, B و C توزیع شده‌اند. در خوش اصلی اول (A) جمعیت‌های گونه *S. gertraudiae* بیشترین شباهت را به یکدیگر دارند. خوش اصلی دوم (B) به دو زیرخوشه B_1 و B_2 تقسیم بندی می‌شود. زیرخوشه اول شامل جمعیت یزد گونه *S. microphylla* و زیرخوشه دوم شامل گونه *S. renzii* و واریته‌های *S. parjumanensis*

Dendrogram using Ward Method

شکل ۶. دندروگرام حاصل از آنالیز خوش ای جمعیت‌های مطالعه شده با روش Ward بر اساس داده‌های تشریحی برگ.

از جمله جمعیت ریابط سفید *Silene gertraudiae* گزارش شد (۲). نحره توزیع کریستال در جمعیت‌های مطالعه شده از گونه *S. gertraudiae* در این پژوهش با نتایج تحقیق انجام شده همخوانی ندارد. در جمعیت خراسان شمالی کریستال در پارانشیم پرست و مغز حضور دارد در حالیکه در جمعیت سرخه فقط در پارانشیم پرست مشاهده شد (شکل ۲، A و B). تعداد دستجات آوندی در جمعیت خراسان شمالی ۹ دسته و در جمعیت سرخه ۱۹ دسته است. ساختمان تشریحی ساقه و برگ ۸ گونه *Silene lucida*, *S. rhynchocarpa*, *S. caucasica*, *S. araratica* از کشور ترکیه از جمله *Auriculatae* مطالعه شد (۱۱). در بیشتر گونه‌ها ایدردم یک ردیفی به شکل مستطیلی و کروی، پوشیده شده به وسیله کوتیکول، دستجات آوندی کولترال و بافت اسکلرائیشم مشاهده گردید که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد. در مطالعه

بحث و نتیجه گیری

خصوصیات تشریحی ساقه و برگ جمعیت‌های ۸ گونه مطالعه شده با جزئیات برای اولین بار ارائه شد. روابط گونه‌های مطالعه شده در این پژوهش بر اساس داده‌های تشریحی ساقه با نظرملزهایمر (۱۳) در فلور ایرانیکا مطابقت دارد. در فلور ایرانیکا *S. persica* و *S. sojakii* و *S. gertraudiae* و *S. renzii* و *S. microphylla* نزدیک ترین گونه‌ها به یکدیگر هستند که نتایج مطالعه حاضر با آن همخوانی دارد (شکل ۶).

متکalf و چالک به حضور کریستال در لایه آندودرمی و کرک‌های چند سلولی بر روی ایدردم تعدادی از گونه‌های *Silene* اشاره کردند (۱۴)، در مطالعه حاضر در هیچ یک از گونه‌های مطالعه شده در لایه آندودرم کریستال مشاهده نشد. برخی از ویژگیهای تشریحی ساقه ۷ گونه از جنس

مطالعه ریخت‌شناسی نمونه ایرانی *S. parjumanensis* و *S. rhynchocarpa* از مقایسه آن با شرح تیپ نشان داد که گونه گزارش شده با نمونه تیپ در ویژگی‌هایی: طرح ساقه، شکل برگ قاعده ای، طول برگ قاعده ای، شکل برگ ساقه ای، شکل برآکته، وضعیت آرایش رگه کاسه و پوشش کاسه اختلاف دارد (۱). از طرف دیگر نتایج پژوهش حاضر نشان داد که دو گونه *S. renzii* و *S. parjumanensis* در ساختمان تشریحی ساقه از نظر؛ ضخامت کوتیکول، وجود موم، شکل و ابعاد سلول اپیدرمی، تعداد لایه‌های پارانشیم پورست، وجود کریستال در پارانشیم پورست، ضخامت اسکلرانشیم، ضخامت آوند چوب، تعداد مستجات آوندی، تیپ مستجات آوندی و قطر مغز و در ساختمان تشریحی برگ در صفات؛ وجود موم، ضخامت کوتیکول، شکل و ابعاد سلول اپیدرمی، تیپ مزوپلیل، نوع و ابعاد کریستال در مزوپلیل، ابعاد سلول نرده، ضخامت آوند چوب و آبکش و نحره آرایش آوند چوب و آبکش و ضخامت آوند آبکش به یکدیگر شباهت دارند (جدول های ۲ و ۳). نمونه ایرانی *S. rhynchocarpa* از لحاظ ریخت‌شناسی با نمونه تیپ از کشور ترکیه اختلافاتی را نشان می‌دهد. نمونه‌های مورد بررسی در شکل و ابعاد برگ قاعده ای، شکل برگ ساقه ای، نوع گل آذین و رنگ گلبرگ از یکدیگر متمایز می‌گردند (۱). پیشنهاد می‌شود.

جمعیت‌های یزد و سمنان از گونه *S. microphylla* در صفات تشریحی برگ با داشتن صفات متفاوت در ضخامت کوتیکول، ابعاد سلول اپیدرمی، ضخامت مزوپلیل، قطر کریستال، تعداد ردیف سلول‌های نرده ای و ابعاد رگبرگ میانی و در خصوصیات تشریحی ساقه از نظر؛ ضخامت کوتیکول، ابعاد سلول اپیدرمی، ضخامت پارانشیم پورست، موقیعت کریستال، قطر کریستال، ضخامت لایه اسکلرانشیم، تعداد مستجات آوندی، نحره آرایش آوند چوب و آبکش نسبت به هم، ضخامت بافت آوند چوب و آبکش و قطر مغز (جدول های ۲ و ۳ و شکل های ۲، ۴، ۵ و ۶) از یکدیگر تفکیک می‌شوند. نتایج کلی حاصل از مطالعه تشریحی ساقه و برگ تفکیک جمعیت سمنان

خصوصیات تشریحی برگ گونه *S. rhynchocarpa* از ترکیه به وجد سلول‌های نرdbanی با ابعاد یکسان در مزوپلیل و عدم حضور کریستال در مزوپلیل این گونه اشاره شده است (۱۱)، در حالیکه در جمعیت ایرانی این گونه، کریستال در مزوپلیل و سلول‌های نرdbanی با ابعاد متغیر مشاهده شدند. نتایج حاصل از مطالعه ساختمان تشریحی ساقه و برگ، ارتباط نزدیکی بین گونه *S. persica* و نمونه ایرانی گونه *S. rhynchocarpa* نشان داد (شکل های ۴ و ۶). این دو گونه با داشتن صفات مشترک در نوع و مرقیت کرک، ابعاد سلول اپیدرم، تیپ مزوپلیل، ضخامت مزوپلیل، نوع و ابعاد کریستال، ابعاد سلول نرده ای، نحره آرایش آوند چوب و آبکش و شکل بر جستگی رگبرگ میانی در برگ و صفات مشترک در نوع کرک، وجود موم، ضخامت کوتیکول، شکل و ابعاد سلول اپیدرمی، وجود کریستال در پارانشیم مغز، نحره آرایش آوند چوب و آبکش و ضخامت آوند آبکش به یکدیگر شباهت دارند (جدول های ۲ و ۳). نمونه ایرانی *S. rhynchocarpa* از آذین و رنگ گلبرگ از یکدیگر متمایز می‌گردد (۱). اختلافات ریخت‌شناسی و تشریحی نمونه ایرانی *S. rhynchocarpa* با نمونه تیپ و شباهت این گونه در *S. persica* نشان می‌دهد که این نمونه در حقیقت به *S. persica* تعلق دارد. جمعیت نرمه از گونه *S. persica* در صفات مربوط به حضور کریستال در پارانشیم پورست، آوند چوب و آبکش منفصل و تفاوت در قطر مغز از سایر جمعیت‌ها جدا می‌گردد (جدول های ۲ و ۳)، با توجه به اختلافات ریختی و تشریحی، معرفی این جمعیت به عنوان زیر گونه ای از *S. persica* پیشنهاد می‌شود.

قهرمانی نژاد و همکاران گونه *S. parjumanensis* را برای اولین بار از قاین برای فلور ایران گزارش کردند (۹).

تشریحی ساقه و برگ در سطح جمعیت و گونه دارای ارزش تاکسونومیکی بوده، در تفکیک گونه‌ها و جمعیت‌ها مفید استند.

S. microphylla را از جمعیت بزد نشان می‌دهد که با نتایج مطالعه ریخت‌شناسی همخوانی دارد (۱). در مجموع نتایج مطالعه حاضر نشان داد که برخی خصوصیات

منابع

- ۱- رحیمی، ف. قلی پور، ع. معماریانی، ف. ۱۳۹۲. مطالعه تاکسونومیکی تعدادی از گونه‌های انحصاری *Silene L. Sect. Auriculatae (Caryophyllaceae)* ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد زیست‌شناسی، دانشگاه یام نور.
- ۲- فتحی، ز. جعفری، آ. و ذکانی، م. ۱۳۸۹. بررسی مقایسه‌ای ساختار تشریحی ساقه و آنالیز چوب در گونه‌های مختلف *Silene schafii* در مشهد و حومه. فصلنامه پژوهش‌های علوم کیامی، جلد ۱۸، سال پنجم، شماره ۲، ۲۸-۳۴.
- ۳- قلی پور، ع. ابوالفتحی، ع. ۱۳۹۰. مطالعه تشریح مقایسه‌ای *Silene schafii (Caryophyllaceae)* ای Species in North-East of Iran. Asian Journal of plant Sciences, 7 (4): 394-398.
- 11- Kilic, S. 2009. Anatomical and Pollen characters in genus *Silene L.* (Caryophyllaceae) from Turkey, Botany Research Journal, 2 (2-4): 34-44.
- 12- Komarov, V.I. 1936. Centrospermae. In: Flora of USSR, Illin, M.M., O. Knoring, E. Kuzeneva, O.I., Muraveva and O.A. Tolmachev et al. (Eds). Izdatles Tvo-Akademii Nauk SSSR, Moskva, Leningrad, Vol.6: 447-528.
- 13- Melzheimer, V. 1988. *Silene L.* (Caryophyllaceae). In Rechinger, K. H. (ed.): flora Iranica, Academische Druck-u. Verlag Santalt Graz-Austria. Vol. 163: 341-508.
- 14- Metcalfe, C. R, Chalk, L. 1950. Anatomy of the Dicotyledons. Oxford at the Clarendon Press.

An anatomical study of some species of *Silene* sect. *Auriculatae* on population level in Iran

Gholipour A.¹, Rahimi Pashakolai F.¹ and Memariani F.²

¹ Biology Dept., Payame Noor University, Tehran, I.R. of Iran

² Botany Dept., Research Center for Plant Sciences, Ferdowsi University, Mashhad, I.R. of Iran

Abstract

Silene sect. *Auriculatae* is represented by 36 species including 22 endemic species, is the most important section of the genus in Iran. A comparative anatomical study of stem and leaf of *S. renzii*, *S. microphylla*, *S. parjumanensis*, *S. persica*, *S. rhynchoscarpa*, *S. nizvana*, *S. gertraudiae* and *S. sojakii* was performed at the population level from Iran. 19 quantitative and qualitative anatomical features of stem and 25 characters of leaf were measured on the 5 well prepared photographs. The taxa studied are distinguished by some anatomical features such as; cuticle thickness, dimension of epidermal cells, the location and dimension of crystal, the thickness of cortex parenchyma, the thickness of sclerenchyma layer, the number of vascular bundle in stem, the arrangement of phloem and xylem, the thickness of xylem and phloem tissue, the thickness of pith and mesophyll thickness. The results of the present research in accordance with the morphological study are confirmed the absent of *S. rhynchoscarpa* in Iran, the ambiguity in nomenclature of *S. renzii* at intraspecific level and the distinction of Yazd population of *S. microphylla* from Semnan population.

Key words: *Silene*, anatomical features, Crystal, Iran